

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia

w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń²⁾

Na podstawie art. 23a ust. 9 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
- 2) wzór jednoznacznego oznaczenia;
- 3) sposób oznaczenia kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 4) wymagania w zakresie oznaczenia obiektu produkcyjnego oraz wzór wniosku o oznaczenie obiektu produkcyjnego;
- 5) sposób prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń oraz zakres informacji gromadzonych w tym rejestrze, niezbędnych do identyfikacji przedsiębiorcy, który wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, oraz do ustalenia lokalizacji tych materiałów;
- 6) warunki przechowywania danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w sposób zapewniający ochronę przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem danych;
- 7) tryb postępowania przy przekazywaniu uprawnionym organom i służbom państwowym

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 8) i dyrektywę Komisji 2012/4/UE z dnia 22 lutego 2012 r. zmieniającą dyrektywę Komisji 2008/43/WE w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 50 z 23.02.2012, str. 18).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 155, poz. 1039 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 38, poz. 195 i Nr 106, poz. 622.

informacji dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o najmniejszej jednostce opakowania rozumie się przez to opakowanie (pudełko, worek, bęben) zawierające określoną ilość sztuk wyrobu klasyfikowanego według tego samego jednoznacznego kodu produktu i informacji logistycznej sporządzonej przez przedsiębiorcę wytwarzającego materiały wybuchowe.

§ 3. 1. Alfanumeryczny kod, będący częścią jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zwanej dalej „ustawą”, składa się z:

- 1) dwóch liter wskazujących kraj producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) trzech cyfr stanowiących kod oznaczenia obiektu produkcyjnego;
- 3) jednoznacznego kodu produktu i informacji logistycznej sporządzonej przez przedsiębiorcę wytwarzającego lub importującego materiał wybuchowy na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „przedsiębiorcą”.

2. Oznaczenie kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym powinno być zgodne z kodem nazw krajów oraz ich jednostek organizacyjnych określonym w części 1: Kody krajów, Polskiej Normy PN-ISO 3166-1:2008.

3. Obiektowi produkcyjnemu jest nadawany trzycyfrowy kod oznaczenia obiektu produkcyjnego. W przypadku kiedy kolejny numer kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego składa się z mniejszej niż trzy ilości cyfr - poprzedza się go odpowiednią liczbą zer.

4. Kod oznaczenia obiektu produkcyjnego umieszcza się w widocznym miejscu na tym obiekcie.

5. Wzór wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Oznaczenie do odczytu elektronicznego zawiera informacje zawarte w alfanumerycznym kodzie.

2. Oznaczenie do odczytu elektronicznego umieszcza się w formie kodu kreskowego lub kodu matrycowego.

§ 5. 1. Jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy, umieszcza się na materiale wybuchowym w postaci bezpośredniego nadruku, pieczęci lub trwale przytwierdzonej etykiety samoprzylepnej.

2. W przypadku materiałów wybuchowych, które mają zbyt małe wymiary, aby umieścić na nich jednoznaczny kod produktu i informację logistyczną sporządzoną przez przedsiębiorcę, lub gdy umieszczenie jednoznacznego oznaczenia jest technicznie niemożliwe z uwagi na kształt lub konstrukcję materiałów wybuchowych, dopuszcza się umieszczenie jednoznacznego kodu produktu i informacji logistycznej sporządzonej przez przedsiębiorcę na najmniejszej jednostce

opakowania.

3. Na najmniejszej jednostce opakowania umieszcza się poprzez bezpośredni nadruk liczbę zapalników i pobudzaczy

4. Najmniejszą jednostkę opakowania pieczętuje się.

5. Wzór jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. 1. W przypadku materiałów wybuchowych w postaci:

- 1) nabojów lub pakowanych w worki - jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na każdym naboju lub worku; na opakowaniu z nabojami umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do naboju oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na opakowaniu z nabojami;
- 2) materiałów wybuchowych składających się z dwóch składników - jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na najmniejszej jednostce opakowania zawierającej oba składniki;
- 3) zapalników elektrycznych, nieelektrycznych i elektronicznych - jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej na przewodach lub tulei zapalnika albo etykiecie samoprzylepnej lub w postaci bezpośredniego nadruku lub pieczęci na osłonie zapalnika; na opakowaniu z zapalnikami umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do zapalnika oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na opakowaniu z zapalnikami;
- 4) zapłonników i pobudzaczy wybuchowych - jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na zapłonniku lub pobudzaczu wybuchowym; na opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzaczami umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do zapłonnika lub pobudzacza wybuchowego oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzaczami wybuchowymi;
- 5) lontów detonujących – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na zwoju lontu; jednoznaczne oznaczenie umieszcza się co pięć metrów na zewnętrznej powłoce lontu detonującego albo na plastikowej wytłaczanej wewnętrznej warstwie znajdującej się bezpośrednio pod opłotem zewnętrznym lontu detonującego; na opakowaniu z lontami detonującymi umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny umieszczany wewnątrz lontu oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na opakowaniu lontów detonujących; w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 2, jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na motku lub szpuli lub na najmniejszej jednostce opakowania;
- 6) puszek i bębnow - jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na puszcze lub bębnie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do puszek lub bębna.

2. Przedsiębiorca może dołączyć do materiałów wybuchowych wyraźnie oznaczone etykiety samoprzylepne będące kopią oryginalnego jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w § 5 ust. 1. Wzór wyraźnie oznaczonej kopii oryginalnego jednoznacznego oznaczenia określa

załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Rejestr jednoznacznych oznaczeń zawiera informacje o:

- 1) jednoznaczny oznaczeniu materiału wybuchowego;
 - 2) osobie fizycznej lub prawnej, której powierzono nadzór nad materiałem wybuchowym;
 - 3) lokalizacji materiału wybuchowego w okresie, gdy jest on w posiadaniu przedsiębiorcy, dopóki nie zostanie przemieszczony do innego przedsiębiorcy, zużyty lub unieszkodliwiony.
2. Rejestr jednoznacznych oznaczeń jest prowadzony w formie pisemnej, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. Załącznikiem do rejestru są księgi ewidencyjne materiałów wybuchowych wraz z dokumentami ewidencyjnymi stanowiącymi podstawę do dokonania wpisów w tych księgach.

4. W celu zapewnienia ochrony danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem przedsiębiorca:

- 1) wskazuje osoby upoważnione do prowadzenia tego rejestru;
- 2) określa zasady udostępniania pozostałym pracownikom danych zawartych w tym rejestrze;
- 3) zapewnia przechowywanie rejestru w pomieszczeniu zabezpieczonym przed swobodnym dostępem osób innych niż wskazane w pkt 1 lub seffie; w przypadku prowadzenia rejestru w sposób, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca jest obowiązany do tworzenia zapasowych kopii przechowywanych dokumentów oraz ochrony stanowiska komputerowego prowadzenia rejestru przed nieautoryzowanym dostępem.

5. Rejestr może być prowadzony wyłącznie z wykorzystaniem elektronicznych metod przetwarzania informacji, pod warunkiem stosowania rozwiązań systemowych umożliwiających:

- 1) ochronę zgromadzonych danych i ich zapasowych kopii przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- 2) ochronę zgromadzonych danych przed kradzieżą, zmianą i dostępem przez osoby nieupoważnione, w tym kradzieżą, zmianą lub dostępem za pomocą wirusów lub programów szpiegujących;
- 3) weryfikację zgromadzonych danych na podstawie przechowywanej przez przedsiębiorcę dokumentacji ewidencyjnej.

6. Przedsiębiorca jest obowiązany przynajmniej raz do roku sprawdzić prawidłowość prowadzenia rejestru oznaczeń, w szczególności pod względem bezpieczeństwa danych w nim zawartych oraz prawidłowości gromadzenia tych danych.

§ 8. Rejestr jednoznacznych oznaczeń może stanowić dokumentacja ewidencji materiałów wybuchowych prowadzona w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie:

- 1) art. 23 ust. 2 oraz art. 29 ust. 3 ustawy - przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych lub obrotu materiałami wybuchowymi, albo
- 2) art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981) - przez przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, albo
- 3) art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.⁴⁾) - przez przedsiębiorców, w

⁴⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 125, poz. 1036 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 155, poz. 1039 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 163, poz. 981, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368.

tym jednostki naukowe, prowadzących prace z użyciem materiałów wybuchowych poza górnictwem na podstawie pozwolenia wojewody
- pod warunkiem uwzględnienia w niej informacji, o których mowa w § 7 ust. 1.

§ 9. 1. Dane, o których mowa w art. 23a ust. 8 ustawy, są udostępniane w zakresie wynikającym z przedstawionego upoważnienia organu lub służby państwowej także w drodze pisemnej, jeżeli wynika to z tego upoważnienia.

2. Przedsiębiorca, mając na uwadze przepisy o ochronie danych osobowych, przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, właściwemu ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy, informację zawierającą imię i nazwisko oraz adres i numer telefonu osoby upoważnionej do udostępniania danych, o których mowa w ust. 1, umożliwiającą kontakt z osobą upoważnioną poza godzinami jej pracy.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń (Dz. U. Nr 189, poz. 1470 oraz z 2011 r. Nr 251, poz. 1506).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 2013 r. z wyjątkiem § 7 - 9, które wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 2015 r.

MINISTER GOSPODARKI

W porozumieniu

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYM I REDAKCYJNYM

DYREKTOR
Departamentu prawnego

Monika Słodczyńska
radca prawny

31.05.2012r.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

d) kod pocztowy

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

e) ulica

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

f) numer domu

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

g) numer lokalu

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

h) numer telefonu i faksu

i) adres poczty elektronicznej

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Lokalizacja obiektu produkcyjnego

4.1. Teren Wspólnoty

4.2. Poza terenem Wspólnoty

5. Oznaczenie producenta materiału wybuchowego

**WZÓR JEDNOZNACZNEGO OZNACZENIA MATERIAŁU WYBUCHOWEGO
PRZEZNACZONEGO DO UŻYTKU CYWILNEGO**

Nazwa producenta materiału wybuchowego
Oznaczenie do odczytu elektronicznego w formie kodu kreskowego lub kodu matrycowego (KOPIA) ^{*)}
XX 023 100806 B 34512 345101 ^{**)}

- ^{*)} W przypadku wyraźnie oznaczonej kopii oryginalnego jednoznacznego oznaczenia pod kodem kreskowym lub matrycowym przedsiębiorca umieszcza wyraz „KOPIA”.
- ^{**)} W powyższym przykładzie kolejne litery lub grupy cyfr, ujęte w kodzie alfanumerycznym, oznaczają:

Litery lub kolejne grupy cyfr	Rodzaj informacji
XX	dwie litery oznaczające państwo członkowskie (miejsce produkcji lub przywozu na rynek Unii Europejskiej)
023	kod oznaczenia obiektu produkcyjnego
100806 B 34512 345101	jednoznaczny kod produktu i informacja logistyczna sporządzona przez producenta

UZASADNIENIE

Opracowanie projektu rozporządzenia wpisuje się w działania podjęte w celu implementacji dyrektywy Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 94 z 5.04.2008, str. 8), zwanej dalej „dyrektywą 2008/43/WE”, zmienionej dyrektywą Komisji 2012/4/UE z dnia 22 lutego 2012 r. zmieniającą dyrektywę Komisji 2008/43/WE w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 50 z 23.02.2012, str. 18), zwanej dalej „dyrektywą 2012/4/UE”.

W związku z koniecznością wdrożenia dyrektywy 2008/43/WE, na podstawie art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 125, poz. 1036), z dniem 5 kwietnia 2012 r. do ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, został dodany art. 23a.

Zgodnie z art. 23a ust. 9 ustawy, „minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego,
- 2) wzór jednoznacznego oznaczenia,
- 3) sposób oznaczenia kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 4) wymagania w zakresie oznaczenia obiektu produkcyjnego oraz wzór wniosku o oznaczenie obiektu produkcyjnego,

- 5) sposób prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń oraz zakres informacji, gromadzonych w tym rejestrze niezbędnych do identyfikacji przedsiębiorcy, który wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego oraz do ustalenia lokalizacji tych materiałów,
- 6) warunki przechowywania danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w sposób zapewniający ochronę przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem danych,
- 7) tryb postępowania przy przekazywaniu uprawnionym organom i służbom państwowym danych dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego - biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, a także zapewnienia możliwości jednoznacznej identyfikacji, w tym lokalizacji każdego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego pozostającego w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz typ materiału wybuchowego”.

Na podstawie w/w przepisu upoważniającego zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń (Dz. U. Nr 189, poz. 1470, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem z 2009 r.”, które dokonało w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2008/43/WE. Rozporządzenie z 2009 r. weszło w życie z dniem 5 kwietnia 2012 r. (zgodnie z § 10 rozporządzenia z 2009 r.).

Ze względu na konieczność dokonania zmian o charakterze merytorycznym (zgodnie z motywem pierwszym preambuły dyrektywy 2012/4/UE - lonty, w tym lonty prochowe, jak również spłonki kapsułkowe powinny być wyłączone z systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego), jak również z uwagi na fakt, iż opracowanie skomputeryzowanych systemów potrzebnych do wdrożenia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych trwało dłużej niż pierwotnie oczekiwano – dyrektywą 2012/4/UE dokonane zostały zmiany w dyrektywie 2008/43/WE.

Istotna zmiana zawarta została w art. 1 pkt 4 dyrektywy 2012/4/UE, zgodnie z którym w art. 15 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/43/WE otrzymał brzmienie: „Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 5 kwietnia 2013 r. Przepisy niezbędne do spełnienia wymogów art. 3 ust. 6 oraz art. 13 i 14 od dnia 5 kwietnia 2015 r.”. Zgodnie z motywem drugim preambuły dyrektywy 2012/4/UE „odroczenie stosowania dyrektywy Komisji

2008/43/WE jest konieczne, aby dać przemysłowi materiałów wybuchowych dodatkowy czas na pełne opracowanie, przetestowanie i walidację systemów elektronicznych niezbędnych do wdrożenia dyrektywy 2008/43/WE, a co za tym idzie, na zwiększenie ich bezpieczeństwa. W tym celu obowiązek oznaczania materiałów wybuchowych nałożony na producentów i importerów powinien zostać odroczony o rok, do dnia 5 kwietnia 2013 r. Dodatkowy czas jest niezbędny do tego, by wszystkie podmioty w łańcuchu dostaw wdrożyły wymagane elektroniczne systemy śledzenia. Ponadto w łańcuchu produkcji wciąż będą obecne zapasy materiałów wybuchowych o dłuższym okresie przechowywania, które wyprodukowano wcześniej i które nie były objęte wymogiem oznakowania zgodnie z dyrektywą 2008/43/WE, a nakładanie na przedsiębiorstwa wymogu prowadzenia rejestrów różnego rodzaju jest niepraktyczne. Obowiązki w zakresie gromadzenia danych i prowadzenia rejestrów należy zatem odroczyć o trzy lata, do dnia 5 kwietnia 2015 r.”.

Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2012/4/UE, „państwa członkowskie zostały obowiązane do przyjęcia i publikacji, najpóźniej do dnia 4 kwietnia 2012 r., przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy, a także do niezwłocznego przekazania Komisji tekstu tych przepisów oraz tabeli korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą”.

Wdrożenia dyrektywy 2012/4/UE nie udało się niestety dokonać w okresie *vacatio legis* rozporządzenia z 2009 r., tj. przed dniem 5 kwietnia 2012 r. W konsekwencji, odstąpiono od koncepcji zmiany rozporządzenia z 2009 r. i opracowano projekt nowego rozporządzenia, które uchylałoby rozporządzenie z 2009 r. i - realizując upoważnienie ustawowe - wdrażałoby w zakresie swojej regulacji zarówno dyrektywę 2008/43/WE, jak i dyrektywę 2012/4/UE.

Uwzględniając dotychczasowe ustalenia w zakresie oznaczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego należy stwierdzić, iż stosowane w Polsce oznaczenia materiałów wybuchowych niewiele odbiegają co do zawartości merytorycznej od nakazanego przepisami dyrektywy 2008/43/WE. W dotychczasowych oznaczeniach, krajowi wytwórcy materiałów wybuchowych nie podają „oznaczenia kraju producenta” oraz „kodu obiektu produkcyjnego”. Materiały wybuchowe są oznakowane poprzez indywidualny numer nadawany pojedynczym nabojom lub najmniejszej jednostce opakowania. Zapalniki elektryczne mogą posiadać kody elektroniczne, za pomocą których możliwa jest identyfikacja producenta. Obowiązujący obecnie system ewidencji materiałów wybuchowych pozwala na śledzenie materiałów wybuchowych do momentu przekazania końcowemu użytkownikowi. Dokumentacja może być prowadzona w formie pisemnej lub elektronicznej. Problem może stanowić oznaczenie pobudzaczy i zapalników oraz lontów.

Oznaczenie wymienionych wyrobów będzie wymagało zakupu specjalistycznych drukarek.

Implementacja dyrektywy 2008/43/WE i dyrektywy 2012/4/UE jest elementem działań podejmowanych w celu poprawy bezpieczeństwa, poprzez poddanie wytwarzania, obrotu i używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwanych dalej „materiałami wybuchowymi”, określonym rygorom. Nakłada ona na przedsiębiorców działających w sektorze materiałów wybuchowych obowiązek:

- 1) jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych, w tym zapalników, lontów, pobudzaczy wybuchowych, itp.;
- 2) prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń;
- 3) przechowywania danych zamieszczanych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przez okres 10 lat od dnia wytworzenia materiału wybuchowego;
- 4) ochrony danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przed uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- 5) udostępniania, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, informacji dotyczących pochodzenia i lokalizacji materiałów wybuchowych.

Celem tej regulacji jest ułatwienie identyfikacji materiałów wybuchowych oraz ich uprawnionego użytkownika, a także umożliwienie ich śledzenia na każdym etapie cyklu życia.

W konsekwencji ma to przeciwdziałać nieuprawnionemu posiadaniu materiałów wybuchowych oraz ułatwiać działania organów ścigania zmierzające do ustalenia źródła ich pochodzenia. Podkreślenia wymaga, że materiały wybuchowe podlegają w Polsce oznaczeniu od dawna. Obowiązujące w tym zakresie przepisy¹⁾, uwzględniają wymagania określone przez dyrektywę Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. WE L 121 z 15.05.1993, str. 20, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 12, str. 58) oraz decyzję Komisji Europejskiej Nr 2004/388/WE z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych (Dz. Urz. WE L 120 z 24.04.2004, str. 43; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 135), zapewniając tym samym możliwość ustalenia aktualnego właściciela materiału wybuchowego.

¹⁾ Ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 21 czerwca o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie ma na celu przede wszystkim określić:

- 1) wymagań w zakresie jednoznacznego oznaczania materiału wybuchowego;
- 2) wzoru jednoznacznego oznaczania;
- 3) sposobu oznaczania kraju producenta lub przywozu na obszar Unii Europejskiej lub kraju strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 4) wymagań w zakresie oznaczenia obiektu produkcyjnego;
- 5) wzoru wniosku o oznaczenie obiektu produkcyjnego;
- 6) sposobu prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń;
- 7) zakresu danych umieszczanych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń;
- 8) warunków przechowywania danych umieszczanych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń;
- 9) trybu postępowania przy przekazywaniu uprawnionym organom i służbom państwowym informacji dotyczących materiałów wybuchowych.

Dyrektywa 2008/43/WE wyłącza obowiązek jednoznacznego oznaczania w stosunku do amunicji oraz materiałów wybuchowych:

- 1) przemieszczanych poza obszar Unii Europejskiej oraz krajów stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i które będą oznaczone zgodnie z przepisami kraju przeznaczenia;
- 2) dostarczanych w miejsce zużycia bez opakowania i przeznaczonych do bezpośredniego zużycia;
- 3) wytwarzanych w miejscu użycia i przeznaczonych do zużycia bezpośrednio po wytworzeniu.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy, poprzez jednoznaczne oznaczenie należy rozumieć umieszczenie na każdym materiale wybuchowym informacji obejmującej nazwę producenta, alfanumeryczny kod, oznaczenie do odczytu elektronicznego w formie kodu kreskowego lub matrycowego.

Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia jednoznaczne oznaczenie może mieć postać bezpośredniego nadruku, pieczęci lub etykiety samoprzylepnej i powinno być nanoszone lub trwale przytwierdzone do materiału wybuchowego. Ze względu na niewielkie rozmiary niektórych materiałów wybuchowych, ust. 2 w/w paragrafu wprowadza możliwość ograniczenia jednoznacznego oznaczenia do jego umieszczenia na najmniejszej jednostce opakowania.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia alfanumeryczny kod powinien zawierać:

- 1) dwuliterowe oznaczenie kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego

na obszar Unii Europejskiej oraz kraju strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

- 2) kod oznaczenia obiektu produkcyjnego składający się z trzech cyfr, nadawany przez ministra właściwego do spraw Gospodarki;
- 3) jednoznaczny kod produktu nadawany przez przedsiębiorcę wytwarzającego materiał wybuchowy lub importujący materiał wybuchowy na obszar Unii Europejskiej bądź kraju – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „przedsiębiorcą”.

Istotnym elementem jednoznacznego oznaczenia jest także oznaczenie do odczytu elektronicznego, które zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia, zawiera wszystkie informacje ujęte w alfanumerycznym kodzie.

W § 6 ust. 1 rozporządzenia wprowadzone zostały szczegółowe zasady nanoszenia jednoznacznego oznaczenia na różne odmiany materiałów wybuchowych. Zapisy te uwzględniają możliwość umieszczania także pasywnego obojętnego identyfikatora elektronicznego. Ponadto w ust. 2 przewidziano możliwość dołączania do materiałów wybuchowych kopii etykiet samoprzylepnych. Podkreślenia jednak wymaga, że mogą to być jedynie kopie oryginalnych etykiet i będą one musiały być wyraźnie oznaczone jako kopie. Wymóg ten ma na celu zapobieganie ewentualnym nadużyciom związanym z wykorzystaniem tych kopii.

Nałożenie w art. 23a ust. 6 ustawy na przedsiębiorców wytwarzających materiały wybuchowe obowiązku prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń wymaga określenia jakie informacje mają być w nim gromadzone oraz zasad jego prowadzenia.

Zgodnie z proponowanym § 7 ust. 1 rozporządzenia w przedmiotowym rejestrze umieszcza się informacje o:

- 1) jednoznacznym oznaczeniu materiału wybuchowego,
- 2) osobie fizycznej lub prawnej, której powierzono nadzór nad materiałem wybuchowym,
- 3) lokalizacji materiału wybuchowego w okresie, gdy jest on w posiadaniu przedsiębiorcy, dopóki nie zostanie przemieszczony do innego przedsiębiorcy, zużyty lub unieszkodliwiony.

Zgodnie z proponowaną regulacją (§ 7 ust. 2 i 4) rejestr jednoznacznych oznaczeń, co do zasady, będzie prowadzony w formie pisemnej, zapewniającej ochronę zgromadzonych w nim danych przed uszkodzeniem, zniszczeniem, a także dostępem osób nieuprawnionych. Przewidziana została jednak możliwość (§ 7 ust. 2 i 5) prowadzenia go w formie elektronicznej. Obwarowana ona została wymogiem dotyczącym stosowania rozwiązań

systemowych zapewniających:

- 1) ochronę zgromadzonych danych i ich zapasowych kopii przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- 2) ochronę zgromadzonych danych przed kradzieżą, zmianą i dostępem przez osoby nieupoważnione, w tym kradzieżą, zmianą lub dostępem za pomocą wirusów lub programów szpiegujących;
- 3) weryfikację zgromadzonych danych na podstawie przechowywanej przez przedsiębiorcę dokumentacji ewidencyjnej.

Celem zapewnienia spełniania przez prowadzony rejestr wspomnianych wyżej wymogów bezpieczeństwa, przedsiębiorca będzie zobowiązany (§ 7 ust. 6) przynajmniej raz do roku sprawdzać prawidłowość jego prowadzenia.

W przypadku przedsiębiorców wykorzystujących materiały wybuchowe – pod warunkiem umieszczenia w nich informacji wymaganych dla rejestru jednoznacznych oznaczeń – jako taki rejestr traktowana będzie prowadzona przez nich dotychczas dokumentacja ewidencyjna (§ 8).

Przepisy § 8 projektu zezwalają na prowadzenie rejestru jednoznacznych oznaczeń w formie określonych w przepisach dotyczących ewidencji związanej z wytwarzaniem, przechowywaniem lub użytkowaniem materiałów wybuchowych wydanych na podstawie odpowiednich ustaw. Taki zapis umożliwi uproszczenie prowadzenia ewidencji – chodzi tu szczególnie o uniknięcie prowadzenia „podwójnej” ewidencji – z zachowaniem pełnej poprawności oraz jednoznaczności jej określania.

W § 9 rozporządzenia wprowadzono obowiązek, by przedsiębiorcy przekazywali komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na siedzibę przedsiębiorcy imiona i nazwiska oraz dane teleadresowe osób uprawnionych do udzielania na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych informacji dotyczących pochodzenia i lokalizacji materiałów wybuchowych.

W przepisie końcowym (§ 11) zróżnicowano termin wejścia w życie całego rozporządzenia (5 kwietnia 2013 r.) i przepisów, odpowiadających art. 3 ust. 6 oraz art. 13 i art. 14 zmienionej dyrektywy 2008/43/WE (5 kwietnia 2015 r.), które odpowiadają przepisom § 7-9 projektu. Powyższe rozwiązanie stanowi konsekwencję brzmienia art. 15 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/43/WE - po zmianach wynikających z art. 1 pkt 4 dyrektywy 2012/4/UE.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

(Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) notyfikacji nie podlegają akty prawne zgodne z obowiązującymi aktami Wspólnoty Europejskiej, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych i przepisów dotyczących usług. Projektowana regulacja spełnia warunki zwolnienia z notyfikacji w Komisji Europejskiej, bowiem transponuje przepisy dyrektywy 2008/43/WE i dyrektywy 2012/4/UE do prawa polskiego i wypełnia w ten sposób międzynarodowe zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) oraz Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów przedstawia się następującą opinię:
Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia MG w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) grupę około 10 przedsiębiorców wytwarzających materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego;
- 2) grupę około 60 przedsiębiorców, którzy mogą prowadzić obrót materiałami wybuchowymi;
- 3) grupę około 50 przedsiębiorców zajmujących się wykonywaniem usług i prac związanych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych poza górnictwem;
- 4) grupę około 300 przedsiębiorców, którzy wykorzystują materiały wybuchowe w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w zakresie poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania kopalin ze złóż, a także bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze;
- 5) grupę około 10 jednostek badawczo-rozwojowych prowadzących działalność naukową w zakresie projektowania materiałów wybuchowych, a także badania właściwości użytkowych, składu chemicznego oraz technologii wytwarzania tych materiałów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Przygotowanie projektu rozporządzenia będzie poddane konsultacjom z podmiotami, które prowadzą działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, obrotu, prac badawczo-rozwojowych, prac w zakresie poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania kopalin ze złóż oraz importu, w tym:

- 1) krajowymi producentami materiałów wybuchowych (Nitroerg S.A.)
- 2) KGHM Polska Miedź S.A. w Lubinie – podmiotem, który zużywa największą ilość materiałów wybuchowych w Polsce;
- 3) Kompanią Węglową S.A. Katowice;
- 4) Katowickim Holdingiem Węglowym S.A.;
- 5) Instytutem Przemysłu Organicznego – ośrodkiem naukowym prowadzącym prace badawczo-rozwojowe z wykorzystaniem materiałów wybuchowych;
- 6) Kopalnią Doświadczalną „Barbara”, która jest jedyną polską jednostką notyfikowaną przy UE w dziedzinie materiałów wybuchowych;
- 7) firmą ORICA Poland Sp. z o.o. – importerem materiałów wybuchowych;
- 8) Wyższym Urzędem Górniczym;

- 9) Akademią Górniczo – Hutniczą;
- 10) Stowarzyszeniem Polskich Inżynierów Strzałowych.

Projekt będzie dostępny na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji od dnia jego przekazania do uzgodnień międzyresortowych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Przewiduje się, iż wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdyż swoim zakresem obejmuje jedynie działalność wykonywaną przez przedsiębiorców.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie nowych przepisów może nieznacznie pogorszyć konkurencyjność przedsiębiorców wytwarzających i wykorzystujących w swojej działalności materiały wybuchowe. Wynika to z faktu, iż mali i średni przedsiębiorcy będą musieli ponieść jednorazowo koszty zakupu programów informatycznych i wyposażenia wynoszące od kilku do kilkunastu tysięcy zł. i kilku tysięcy zł. rocznie na utrzymanie i konserwację sprzętu.

W przypadku dużych przedsiębiorstw wytwarzających materiały wybuchowe, a także kombinatów górniczych zużywających setki lub tysiące ton tych materiałów rocznie, koszty związane z zakupem programów informatycznych i odpowiedniego sprzętu oraz wdrożeniem środków zapewniających bezpieczeństwo prowadzenia rejestrów mogą wynieść jednorazowo do 1,5-2 mln zł., a ich utrzymanie i konserwacja ok. 500 tys. zł. rocznie.

Wpływ regulacji na konkurencyjność całej gospodarki będzie niezauważalny.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje powstania nowych podmiotów gospodarczych, nowych miejsc pracy ani pojawienia się nowych impulsów technologicznych.

W związku z tym wejście w życie projektowanej regulacji nie przyczyni się do zmiany sytuacji i rozwoju regionalnego. Regulacja nie będzie też miała wpływu na środowisko naturalne.

7. Wskazanie źródeł finansowania

W związku z faktem, że projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych nie wskazuje się źródeł finansowania. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.